

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. XXI. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710872400.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Selvom Paludan-Müller ingensinde offentlig eller privat har ladet sig forlyde med, hvilket Indtryk denne Samtidens Optræden har gjort paa ham, er det ganske usandsynligt, at den skulde være gaaet hen over ham uden at sætte sine Mærker i hans Sind. Det er rimeligt, at den har bidraget sit til at gøre hans Syn paa Tiden og Menneskene endnu bitrere og mørkere, og det er muligt, at man her tør søge én af Grundene til den skarpere Tone i de sidste Dele af "Adam Homo". Et Blad som "Corsaren" betød dengang, da man endnu var ganske uvant med personlige Angreb i Pressen, noget andet og mere, end det i vore Dage vilde gøre. Det var jo Angreb fra dette Blads Side, der først rigtigt aabnede Søren Kierkegaards Blik for Lidelsens og Martyriets Betydning i Kristendommen; Paludan-Müller var af Naturen næppe mindre sensibel end Kierkegaard, og han havde vistnok i ikke meget ringere Grad Ævnen til af smaa Ting at drage vidtrækkende Slutninger. Men naturligvis, der var meget andet i Tiden, som maatte virke irriterende paa ham. Han, der i Bund og Grund var en konservativ Natur med stærk Pietetsfølelse og, som man ser af "Ahasverus", teoretisk sværmede for "Kongedømmet af Guds Naade", kunde ikke andet end føle sig frastødt af den unge liberale Oppositions hensynsløse Fremstormen, og han, som hørte til en gammel Slægt, der satte som Livets Maal at være sig selv og staa paa egne Ben, kunde kun have Ironi og Foragt tilovers for Tidens om sig gribende Trang til at slutte sig sammen i Selskaber, Partier og Foreninger, til at holde Møder, vedtage Resolutioner og lade Ordene flyde. Der var nok, som kunde gøre, at hans Respekt for Menneskene ikke skulde øges ved nærmere Bekendtskab.